

**UCHWAŁA NR VIII/81/15
RADY MIASTA KOŁOBRZEG**

z dnia 12 maja 2015 r.

w sprawie programu usuwania barszczu Sosnowskiego z terenu Gminy Miasto Kołobrzeg

Na podstawie art.18 ust.1 w związku z art.7 ust.1 pkt 1 i 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 594, zm. poz. 645 i 1318 oraz z 2014 r. poz.379 i 1072) **uchwała się, co następuje:**

§ 1. Przyjmuje się do realizacji „Program usuwania barszczu Sosnowskiego (Heracleum Sosnowskyi) z terenu Gminy Miasto Kołobrzeg” stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Kołobrzeg.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady

Wioletta Dymecka

Załącznik do Uchwały Nr VIII/81/15
Rady Miasta Kołobrzeg
z dnia 12 maja 2015 r.

Program usuwania barszczu Sosnowskiego (Heracleum sosnowskyi) z terenu Gminy Miasto Kołobrzeg

Spis treści:

- 1. Wstęp**
- 2. Cel i sposób realizacji programu**
- 3. Krótka charakterystyka barszczu oraz jego negatywnego wpływu na zdrowie i bezpieczeństwo ludzi oraz stan środowiska naturalnego**
- 4. Metody walki z barszczem Sosnowskiego**
- 5. Analiza miejsc występowania barszczu Sosnowskiego na terenie Gminy Miasto Kołobrzeg**
- 6. Harmonogram realizacji programu**

1. Wstęp.

Barszcz Sosnowskiego to gatunek rośliny zielnej z rodziny selerowatych (Apiaceae). Pochodzi z południowego i wschodniego Kaukazu i Zakaukazia. Obecnie rozprzestrzeniła się na obszarach Europy Środkowej i Wschodniej jako roślina inwazyjna stwarzając zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi i zwierząt oraz wywołując niekorzystne zmiany w środowisku przyrodniczym.

Niniejszy program powstał jako załącznik do wniosku na udzielenie dofinansowania zadania ze środków Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Szczecinie i wejdzie w życie w przypadku pozyskania pozytywnej opinii Zarządu WFOŚiGW o uzyskaniu dofinansowania na ten cel.

2. Cel i sposób realizacji programu:

➤ Cel nr 1:

Działania edukacyjne: **Podnoszenie świadomości na temat szkodliwości barszczu oraz konieczności jego niszczenia** realizowany przez opracowanie i kolportaż ulotek i plakatów oraz ewentualne organizowanie spotkań z mieszkańcami na temat barszczu Sosnowskiego, niebezpieczeństwa jakie niesie kontakt z rośliną, charakterystycznych cech rośliny umożliwiających jej rozpoznanie w terenie, wpływu na środowisko naturalne, metodach walki, zasadach BHP podczas prac.

- ### ➤ Cel nr 2: niszczenie barszczu Sosnowskiego na terenie Gminy Miasto Kołobrzeg:
- realizowany poprzez zlecenie usługi skoordynowanego niszczenia barszczu metodą chemiczną -trzykrotnie czasie sezonu wegetacji, na gruntach będących własnością Gminy Miasto Kołobrzeg, jak i innych podmiotów i osób prywatnych, które zadeklarowały chęć udziału w programie poprzez złożenie stosownych deklaracji związanych z pozyskaniem dofinansowania z WFOŚiGW oraz zachęcanie do niszczenia barszczu na pozostałych terenach - we wszystkich miejscach, w których stwierdzono występowanie rośliny.

3. Krótka charakterystyka barszczu oraz jego negatywnego wpływu na zdrowie i bezpieczeństwo ludzi oraz stan środowiska naturalnego

3.1. Pochodzenie rośliny, przynależność systematyczna

Barszcz Sosnowskiego to gatunek rośliny zielnej z rodziny selerowatych (Apiaceae). Pochodzi z południowego i wschodniego Kaukazu i Zakaukazia. Obecnie rozprzestrzeniła się na obszarach Europy Środkowej i Wschodniej jako roślina inwazyjna stwarzając zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi i zwierząt oraz wywołując niekorzystne zmiany w środowisku przyrodniczym.

Początkowo barszcz Sosnowskiego wprowadzany był jako wysokoplena, bogata w białko i węglowodany roślina paszowa przeznaczona na kiszonki. W latach 70-tych ubiegłego wieku w Polsce używany był nie tylko jako pasza dla zwierząt ale także jako roślina miododajna oraz atrakcyjna ozdoba ogrodów i parków. Kiedy okazało się, że mięso i mleko zwierząt skarmianych barszczem ma zapach kumaryny a roślina wywołuje poparzenia u ludzi oraz choroby przewodu pokarmowego zwierząt - zaprzestano

uprawy. Niestety raz uwolniony do środowiska barszcz wymknął się spod kontroli i zaczął w niekontrolowany sposób rozprzestrzeniać się na nowych terenach.

3.2. Charakterystyczne cechy i informacje na temat barszczu Sosnowskiego ułatwiające rozpoznanie rośliny w terenie

Barszcz Sosnowskiego jest okazałą rośliną zielną. Może osiągać imponującą wysokość od 1 do 4 a nawet 5 metrów. Łodyga jest zielona, u dołu zwykle pokryta purpurowymi plamami, rzadko owłosiona, podłużnie bruzdowana, w środku pusta. Korzeń sięga nawet do 2 metrów głębokości i silnie rozgałęzia się w przypowierzchniowej części.

Liście dorosłych osobników osiągają okazałe rozmiary a ich średnica może przekraczać 150 cm. Kształt liści określa się jako pierzastodzielny. Błaszka liścia jest podzielona na dość szerokie, tępo zakończone lub krótko zaokrąglone odcinki. Brzeg blaszki posiada najczęściej drobne, zaokrąglone ząbki. Kształt liści jest zmienny, dlatego rozpoznanie rośliny tylko na ich podstawie może stwarzać wiele problemów. Dolne liście, które wyrastają tuż przy podłożu zebrane są w charakterystyczną kępkę tzw. rozetę. Ogonki liściowe są zazwyczaj silnie owłosione.

Pojedyncze kwiaty barszczu Sosnowskiego są barwy białawej lub rzadziej lekko różowawej. Zebrane są w duże baldachy, których średnica może przekraczać 80 cm. Baldach składa się z wielu mniejszych baldaszków wyrastających na krótko owłosionych promieniach. Na jednej roślinie może występować nawet do 50 tysięcy kwiatów.

W warunkach europejskich barszcz kwitnie od połowy czerwca do końca lipca.

Nasiona dojrzewają i osypują się od końca sierpnia do października.

Jedna roślina może wyprodukować nawet 20 tysięcy nasion. Większość z nich pozostaje w gruncie w pobliżu roślin matecznych, pozostałe mogą rozprzestrzeniać się na stosunkowo duże odległości. Nasiona barszczu zachowują żywotność przez kilka lat i charakteryzują się wysokim procentem kiełkowania. Są też odporne na niekorzystne warunki zewnętrzne.

Barszcz Sosnowskiego owocuje tylko raz w życiu i ginie po wydaniu nasion. Nie rozmnaża się wegetatywnie - ma jednak duże zdolności regeneracyjne i potrafi szybko odbudować się po uszkodzeniu np. po wykoszeniu.

3.3. Drogi przenoszenia nasion

- wiatr o dużej prędkości
- woda (nasiona pływają do 3 dni w wodzie stojącej i 1,5-2 dni w płynącej – zanim utoną).
- przenoszenie nasion przyklejonych do odzieży i obuwia lub do środków transportu (sprzęt rolniczy, samochody, pociągi), zwłaszcza w czasie deszczu
- przenoszenie przez zwierzęta
- przenoszenie z substratami sypkimi, glebą i płodami rolnym -każda forma transportu ziemi z miejsc występowania omawianych gatunków oraz ich okolic stwarza ryzyko przeniesienia zawartych w niej nasion.

3.4. Barszcz jako roślina zagrażająca bezpieczeństwu ludzi i zwierząt

Barszcz Sosnowskiego stanowi duże zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi ze względu na możliwość powodzenia poparzeń oraz prawdopodobieństwo przyczyniania się do powstawania nowotworów skóry.

Wszystkie części barszczu Sosnowskiego zawierają olejek eteryczny, w którym występują m.in. związki kumarynowe (furanokumaryny), które chronią roślinę przed owadami i patogenami. Furanokumaryny w kontakcie ze skórą i w obecności światła słonecznego, w szczególności ultrafioletowego powoduje oparzenia (fotoderamtozę) II i III stopnia. Kontakt z olejkami eterycznymi może także wywoływać podrażnienia dróg oddechowych i spojówek.

Na szkodliwe działanie barszczu szczególnie narażone mogą być osoby spędzające latem dużo czasu na świeżym powietrzu –zwłaszcza dzieci, pracownicy zajmujący się utrzymaniem zieleni, rolnicy. Siła oddziaływania olejków zwiększa się w wysokich temperaturach, przy dużej wilgotności oraz w przypadku silnego spocenia się – wówczas do poparzenia może dojść nawet bez bezpośredniego kontaktu z rośliną np. podczas oglądania jej z niewielkiej odległości, dłuższego przebywania w miejscu większej koncentracji barszczu. Stopień wrażliwości na szkodliwe działanie barszczu jest różny u poszczególnych osób.

Pierwsze objawy poparzenia mogą pojawić się od kilkunastu minut do nawet kilku godzin od kontaktu z rośliną. Na skórze początkowo pojawia się zaczerwienienie a następnie bolesne pęcherze wypełnione płynem surowicznym. W zmienionym miejscu przez kilka dni utrzymuje się stan zapalny. Po jego ustąpieniu poparzone miejsca ciemnieją i stają się wrażliwe na światło ultrafioletowe. Poparzenia barszczem Sosnowskiego mogą zakończyć się powstawaniem blizn.

3.5. Barszcz Sosnowskiego jako roślina niebezpieczna dla zwierząt

Roślina może powodować oparzenia u zwierząt hodowlanych np. wymion u krów mlecznych. Spożycie dużej ilości zielonych roślin przez zwierzęta może powodować stany zapalne przewodu pokarmowego, krwotoki i biegunkę.

Zgodnie z informacją zawartą w „Wytycznych dotyczących zwalczania barszczu Sosnowskiego (*Heracleum Sosnowskyi*) i barszczu Mantegazziego (*Heracleum mantegazzianum*)” poparzenia barszczem dotyczą zwierząt o jasnym umaszczeniu a u zwierząt łaciących poparzenia dotyczą tylko jasnych części ciała. Obrażenia są bardzo trudne w leczeniu. W materiałach źródłowych zawarte są informacje na temat stwierdzonych poparzeń m.in. psów i koni.

3.6. Zagrożenia dla środowiska przyrodniczego

Barszcz Sosnowskiego jest kenofitem – rośliną obcego pochodzenia, która nie należy do rodzimej flory, zadomowiona w ostatnich czasach.

Barszcz Sosnowskiego jest niebezpieczny dla naturalnego środowiska przyrodniczego gdyż:

- występuje na przeważającym obszarze Polski, przeważnie z dużą liczbą osobników,
- kiełkuje wczesną wiosną –przed gatunkami endemicznymi,

- wcześniej tworzy zwarte ulistnienie zaciągając wolniej rosnące rośliny, tworzy rozległe łąny i szybko zwiększa areal i liczbę stanowisk,
- posiada dużą odporność na niekorzystne warunki,
- charakteryzuje się dużą żywotnością, wysoką płodnością oraz dużą liczbą nasion zalegających w glebie i masowym kiełkowaniem nasion po okresie spoczynku,
- może kolonizować zarówno siedliska i zbiorowiska naturalne, jak i częściowo przeobrażone przez człowieka,
- wypiera gatunki rodzime, zmienia i zuboża skład zbiorowisk,
- wnika do siedlisk będących przedmiotem zainteresowania UE tj. murawy kserotermiczne, ziołorośla górskie i nadrzeczne, niżowe i górskie łąki użytkowane ekstensywnie, górskie łąki konietlicowe użytkowane ekstensywnie

3.7. Inne negatywne skutki występowania barszczu Sosnowskiego

- 1) zmniejszanie areалу łąk i pastwisk
- 2) przenikanie do obszarów chronionych
- 3) zmniejszanie atrakcyjności turystycznej
- 4) zmniejszanie atrakcyjności inwestycyjnej
- 5) utrudnianie zabiegów agrotechnicznych
- 6) ograniczanie widoczności przy drogach
- 7) negatywny wpływ na estetykę krajobrazu

Ze względu na brak badań oraz statystyk dotyczących szkód pośrednich powodowanych przez kaukaskie barszcze w Polsce, powyższy katalog należy uznać za otwarty

4. Metody walki z barszczem

Mechaniczne metody zwalczania Barszczu Sosnowskiego		
Nazwa metody	Krótki opis Termin stosowania	skuteczność
ORKA	Orka na głębokość 30 cm niszczy wschody barszczu i może w znaczący sposób zredukować procent kiełkujących nasion. Zalecane jest podcinanie co najmniej 10 cm poniżej powierzchni gleby Podcinanie lub wykopywanie korzeni powinno być wykonane dwukrotnie: wczesną wiosną oraz w połowie lata.	Jest to metoda inwazyjna, pracochłonna ale bardzo efektywna i może być stosowana w przypadku występowania pojedynczych roślin albo mało liczebnych stanowisk
KOSZENIE	Metoda stosowana na większych arealach. Należy pamiętać, że im wyżej kosimy rośliny, tym większe jest prawdopodobieństwo odrastania nowych baldachów na niższych piętrach. Ponadto koszenie sprawia, iż rośliny barszczu „stają się” wieloletnie. Pozbawione możliwości wydania pędów, ciągle dążą do wydania kwiatostanu. Bardzo szybkie odrastanie	Jest to metoda nieinwazyjna ale też uznawana za mało skuteczną. Całkowite wyeliminowanie roślin polega na ich „zmęczeniu”, czyli bardzo częstym koszeniu.

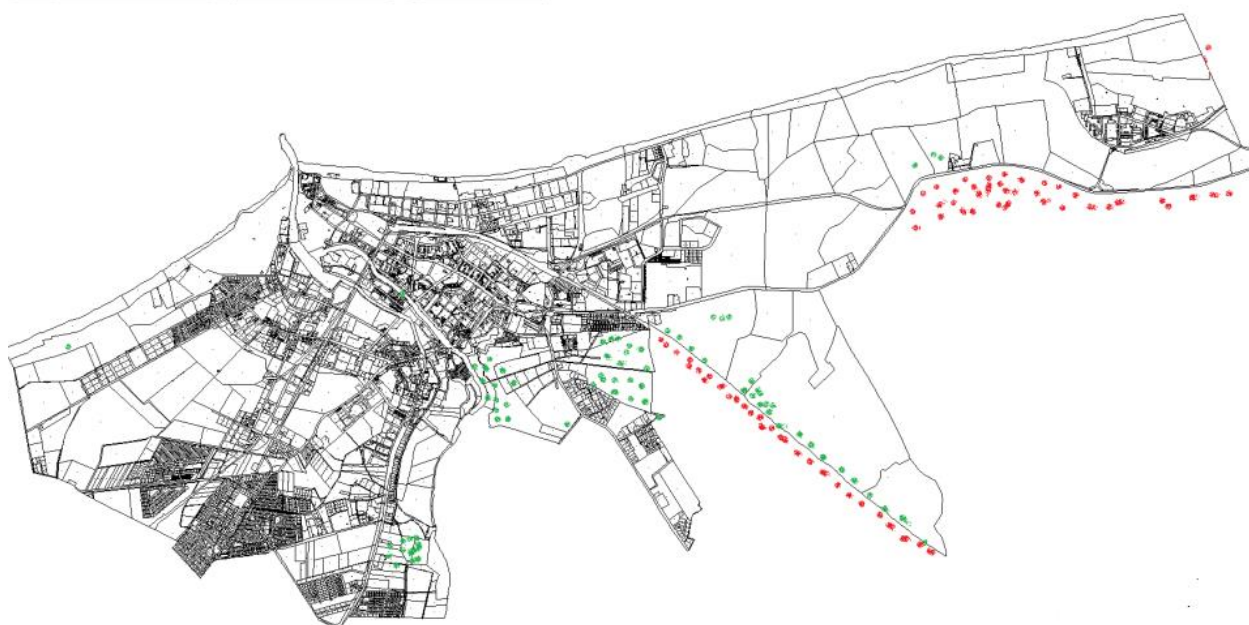
	sprawia, że koszenie musi być powtarzane 2–4 razy w trakcie sezonu wegetacyjnego, aby nie dopuścić do zmagazynowania w korzeniach i liściach składników potrzebnych do zakwitnięcia i wydania nasion.	
ŚCINANIE kwitnących roślin przed zawiązaniem nasion	- w ten sposób jest powstrzymywane wytwarzania nowych nasion .. Nie należy tego robić zbyt wcześnie w sezonie, bo regeneracja następuje bardzo szybko i w rezultacie wytworzony zostanie nowy kwiatostan. Zbyt późny zabieg daje ryzyko osypywania się dojrzałych nasion do gleby.	Usuwanie baldachów może być równie skuteczne jak koszenie, jednakże bardzo istotny jest czas ich usuwania. Ścięte baldachy muszą być zebrane i zniszczone
ZAWIĄZYWANIE baldachów w worki plastikowe oraz zmiana warunków glebowych	Polega na ograniczeniu wysiewu nasion do gleby oraz zmianie warunków glebowych na niekorzystne dla rośliny. W czasie zawiązywania się owoców nakłada się na baldachy worki plastikowe, które nie pozwalają na rozsianie się nasion. Nasiona zebrane w plastikowe worki są palone, a obszar na którym rosły barszcze poddaje się procesowi wapnowania	Jest to metoda nieinwazyjna, uznawana za nieskuteczną
WYMIANA ZIEMI	Polega na usunięciu wierzchniej warstwy gleby na obszarach, na których roślina ta występuje w największym zagęszczeniu i na to miejsce przywiezienie nowej ziemi, wykonaniu głębokiej orki i wapnowaniu gleby.	Już po pierwszym roku stwierdzono znaczące ograniczenie ilości roślin barszczu Sosnowskiego na obszarze działania. W kolejnym roku w miejscach, gdzie dokonano wymiany powierzchniowej warstwy ziemi nie stwierdzono okazów barszczu lub pojawiły się tylko pojedyncze osobniki.
Metody chemiczne zwalczania barszczu Sosnowskiego		
Opryski herbicydami	Opryski przy użyciu herbicydów zawierających glifosat. Późne zabiegi nie tylko osłabiają lub niszczą wieloletnie rośliny barszczu, ale także osłabiają zdolność kiełkowania nasion. W miejscach, na których doszło do rozsiania się nasion barszczu, jego zwalczanie należy zaplanować na co najmniej 4 do 5 lat. Nie wyklucza się dłuższego czasu zwalczania.	W miejscach, na których doszło do rozsiania się nasion barszczu, walkę należy zaplanować na 3 do 4 lat (zgodnie z żywotnością nasion). Zabiegi opryskiwania można wykonać w trzech terminach: I: wiosną – w maju , na siewki (do fazy rozety), II: wczesnym latem, od czerwca, w okresie wytwarzania pędów kwiatowych, do początku kwitnienia, III: późnym latem do jesieni, gdy rośliny osiągną fazę dobrze rozwiniętej rozety (wysokość roślin od 15 do 35 cm), późnym latem do jesieni, na osobniki wieloletnie, gdy rośliny zaczynają gromadzić substancje pokarmowe w korzeniach.
Metoda termiczna norweskiej firmy Heatweed	przewodzona za pomocą wody o temperaturze 98 stopni Celsjusza wstrzykiwanej w korzenie barszczu. Stosowana na małych,	Stosowana na małych, średnich i wielkich roślinach , przed w trakcie i po kwitnieniu, trzykrotnie na każdej roślinie. Metoda powinna być stosowana przez kilka lat aż do

Technologies	średnich i wielkich roślinach , przed w trakcie i po kwitnieniu, trzykrotnie na każdej roślinie	wyczerpania nasion w gruncie i obumarcia systemu korzeniowego
--------------	---	--

5. Analiza miejsc występowania barszczu na terenie Gminy Miasto Kołobrzeg

Z analizy miejsc zgłoszeń miejsc występowania barszczu Sosnowskiego na terenie miasta Kołobrzeg wynika, że poza pojedynczymi egzemplarzami zgłaszanych w poszczególnych częściach miasta można wyznaczyć 5 głównych rejonów największej koncentracji rośliny:

- 1) **tereny wzdłuż linii kolejowej Kołobrzeg-Szczecinek**-stąd barszcz rozprzestrzenia się na tereny działek usytuowane zarówno po stronie miasta (np. dz. 3/2, dz. nr 4 i 12/1 oraz w rejon nieużytków za ul. Kaszubską a także na tereny leżące na terenie Gminy Kołobrzeg aż do Janisk
Uwaga : dz. nr 259 obręb 72 Niekanin(tory kolejowe linii kolejowej nr 404 Szczecinek-Kołobrzeg) nie leży w granicach administracyjnych GMK lecz na terenie GK
- 2) **tereny wzdłuż linii kolejowej Kołobrzeg –Koszalin** (Dz. 72 obręb Bagicz – tory PKP w kierunku Koszalina – nie leży w granicach administracyjnych Gminy Miasto Kołobrzeg lecz na terenie Gminy Kołobrzeg)
– barszcz rozprzestrzenia się na ten Gminy Kołobrzeg oraz na teren Ekoparku i teren opuszczonych działek (przy granicy z Ekoparkiem)
- 3) **działki za zabudowaniami przy ul. 6 Dywizji Piechoty** w kierunku Kanału Drzewnego i Parsęty
- 4) **działki usytuowane wzdłuż Stramniczki**- za Parkiem Dąbrowskiego, na łące przy Stramniczce pomiędzy Parsętą i ogrodami “Stokrotka
- 5) **pojedyncze nieruchomości usytuowane na Osiedlu Sienkiewiczowskim**

Mapa z zaznaczonymi lokalizacjami miejsc występowania barszczu Sosnowskiego
 ● w granicach administracyjnych Gminy Miasto Kołobrzeg
 ● poza granicami administracyjnymi Gminy Miasto Kołobrzeg

6. Harmonogram realizacji programu

Cel 1: Działania edukacyjne: przez cały rok

1) wydruk i kolportaż ulotek i plakatów z informacjami dla mieszkańców:

- o morfologii barszczu Sosnowskiego,
- zagrożeniu w przypadku kontaktu z rośliną,
- o konieczności zwalczania barszczu i metodach walki oraz możliwości zgłaszania siedlisk barszczu Sosnowskiego.

2) Zbieranie danych od mieszkańców na temat nowych miejsc występowania barszczu na terenie Gminy Miasto Kołobrzeg .

Cel 2: Niszczanie barszczu Sosnowskiego

1) **MAJ- CZERWIEC** przeprowadzenie oprysku herbicydem i weryfikacja skuteczności przeprowadzonych zabiegów usuwania barszczu Sosnowskiego;

2) **PIERWSZA POŁOWA LIPCA** - przeprowadzenie drugiego oprysku herbicydem

3) **LIPIEC - SIERPIEŃ** - weryfikacja skuteczności przeprowadzonych zabiegów usuwania barszczu

4) **DRUGA POŁOWA SIERPNIA –POCZATEK WRZEŚNIA** - trzeci oprysk herbicydem w miejscach ponownego pojawienia się zwalczanej rośliny.

Program opracowano na podstawie:

1. Wytyczne dotyczące zwalczania barszczu Sosnowskiego (*Heracleum sosnowskyi*) i barszczu Mantegazziego (*Heracleum mantegazzianum*) na terenie Polski- opracowanie wykonane przez Fundację „Pałacy Problem – Heracleum” na zlecenie Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

2. Program zwalczania barszczu Sosnowskiego (*Heracleum sosnowskyi*) na terenie Gminy Drawsko Pomorskie (2014r.)

3. <http://palacyproblem.pl/>

4. <http://barszcz-sosnowskiego.pl/>